

..maska

NA FESTIVALU UKREP –

REFLEKTIVNA DRAMATURGIJA

13. - 16.5.2010

Plesni Teater Ljubljana
Priateljeva 2
1000 Ljubljana

PROST VSTOP!

»Najprej moram reči, da telo dramaturga ni tista atomska pošast, »zunanje oko«. Telo dramaturga je polno, pripadajoče predstavi.« (A. Lepecki, Maska, 2001).

Sklop predavanj z diskusijami z naslovom Reflektivna dramaturgija bo poskušal odgovoriti na vprašanje, kaj dramaturgija v plesu je, za kakšno delo gre, ko govorimo o dramaturgiji, kakšno je razmerje med dramaturgom in ostalimi sodelavci v plesni predstavi ... Pojem dramaturgije se je iz gledališkega polja preselil v druge kontekste in s tem prejel številne druge pomene.

»Predavanja z diskusijami smo umestili v festival Ukrep, 2010, ki je zasnovan na osnovi ocene, da v slovenskem plesnem prostoru primanjkuje plesnih dramaturgov in da so v slovenskem prostoru umetniške in kulturne prakse med sabo segregirane. Zato smo iniciirali pet plesnih projektov, v katerih plesalci in koreografi sodelujejo (1) z ustvarjalci iz drugih umetniških in kulturnih praks ter (2) z mlajšimi dramaturškimi teami. V skladu z našimi izhodišči nam je Maska Ljubljana pomagala pripraviti dramaturško konferenco na temo dramaturgije (v plesu), na Ukrepu pa bodo predstavljeni še trije projekti, ki se na ta ali oni način skladajo z našimi programskimi izhodišči.«

(Rok Vevar, plesni kritik in programski vodja festivala Ukrep)

Produkcija: Maska, zavod za založniško, kulturno in producentsko dejavnost

Koprodukcija: Plesni Teater Ljubljana

Partner Dramaturgije plesa:
radioCona (www.cona.si/radio)

Programsko vodenje in koordinacija:
Jasmina Založnik

Odnosi z javnostmi: Jedrt Jež Furlan

Program so podprli:

WITH THE SUPPORT OF
THE FLEMISH GOVERNMENT

radioCona

PROGRAM

15:00 Dramaturški simpozij: Martina Ruhsam: Dramaturgija sodelovanja

Dramaturgija je zaposlena s prevajanjem konceptualnih vprašanj v zaznavne dogodke in obratno. Ker so predstave vedno bolj hibridne oblike plesa, perfromansa, filma, razstave, predavanja, medijske umetnosti in inštalacije, dramaturški koncepti v 21. stoletju ne morejo zadevati le organizacije gibanja v prostoru in času, pač pa se morajo spopasti z elaboracijo in sopostavitvijo besed, diskurzov, projekcij, slik, prostorov, objektov, filmov itd. Nadalje, v inovativnih sodelovalnih ekipah obstaja kroženje vlog. Zato biti dramaturg ne pomeni nujno biti dramaturg v vseh sodelovalnih kontekstih in ni v nobenem protislovju s tem, da si koreograf, performer ali kaj drugega v drugem projektu ali fazi sodelovanja.

Martina Ruhsam dela kot koreografinja, performerka in pisateljica. Študirala je gib in performsans na Univerzi Antona Brucknerja v Linzu in gledališke, filmske in medijske študije na Univerzi na Dunaju. Od oktobra 2008 do marca 2009 je bila vodja teoretičnega centra pri Tanzquartier Wien. Je članica uredniškega odbora revije Corpus – Internet Magazine for Dance, Choreography and Performance (<http://www.corpusweb.net/>).

15:00 Dramaturški simpozij: Janez Janša: Dramaturgija, ki vzpostavlja polje za pogajalsko pozicijo

Družben razvoj vzpostavi potrebo po temeljnih spremembah dramaturgije danes in njeno vse pomembnejšo vlogo pri ustvarjanju sodobnih plesnih predstav. Dramaturgija predstave poskuša odgovoriti na družbeno in politično sedanost, na pasivno skupnost, v kateri živimo. Z uporabo raznolikih vzvodov zahteva nenehno aktivacijo gledalca tako na percipativni, emocionalni, kot tudi na mentalni ravni. Dramaturgija ustvarja poligon, v katerem se tako gledalec kot tudi performer, skozi pogajanja vzpostavlja. V prispevku bom poskušal orisati odnos med dramaturgijo in strukturo predstave, predstaviti možne načine, s katerimi lahko pritegnemo pozornost gledalca/konzumerja, da skozi proces dekontekstualizacije rekonstruira in na novo konstruira kontekste sedanosti v kateri se nahaja.

Janes Janša je študiral sociologijo in gledališko režijo na Univerzi v Ljubljani ter gledališko teorijo na Univerzi v Antwerpnu. Janša je avtor in soavtor interdisciplinarnih, konceptualnih in vizualnih del. Janša je uredil temeljne zbornike s področja sodobne teorije scenskih umetnosti ter napisal monografijo o Janu Fabru. Razprave objavlja v najpomembnejših evropskih in svetovnih revijah s področja scenskih umetnosti. Masko, časopis za scenske umetnosti je urejal med leti 1998 in

15:00 Dramaturški simpozij: Una Bauer: Dramaturg kot pogajalec ali posrednik

V kratkem eseju »Dramaturgy on Shifting Grounds«, ki je bil objavljen v reviji Performance Research, številki 14.3, posvečeni dramaturgiji, Hans-Thies Lehmann in Patrick Primavesi artikulirata premik v ideji dramaturga od dramaturga kot »nadzorne moči gledališča«, »varuha institucije« ali »odvetnika občinstva« k ideji dramaturga kot pogajalca ali posrednika (postavljenega na sredino); razsodnika, spravljalca, mirovnika, posredovalca, mediatorja, ki je pozicija, ki se popolnoma prilaga kontekstu sodobne kapitalistične proizvodnje in spletnih tehnologij Web 2.0, ki so v prvi vrsti usmerjene k neprestani komunikaciji in izmenjavi ter širjenju avtoritativnih glasov v situaciji, kjer je lahko vsakdo pošiljatelj sporočil.

Una Bauer je doktorska študentka plesa in performansa na londonski univerzi Queen Mary. Njeno raziskovanje financira prorektor Univerze v Londonu. Diplomirala je iz primerjalne književnosti in filozofije na Filozofski fakulteti Univerze v Zagrebu. Njene gledališke in plesne kritike in analize so bile objavljene v raznih hrvaških in britanskih zbornikih, revijah, časopisih, na spletnih portalih in na radiu. Bila je dramaturginja in performerka v Wolf Man D.B. Indoša. Kot izvršna producentka je sodelovala pri dveh predstavah kolektiva BADco, Deleted messages in Fleshdance. Med letoma 2003 in 2006 je bila vodja pisarne in pomočnica za scenske umetnosti na Centru za dramske umetnosti (CDU) v Zagrebu. Je članica uredništva revije za scenske umetnosti Frakcija in kulturne revije Gordogan. Od leta 2006 do leta 2009 je bila pomočnica urednika zbornika Contemporary Theatre Review (Routledge).

12:00 Predstavitve knjige Jeroena Peetersa o Meg Stuart, sodelujejo Jeroen Peeters, Janez Janša in Leja Jurišič

Are we here yet?/ Smo že tu?

Knjiga, ki sta jo spisala skupaj z Meg Stuart, Are we here yet? je izšla marca 2010 (Les Presses du réel). Jeroen Peeters vstopi v dialog s Stuartovo in nekaterimi (nekdanjimi) sodelavci skupine Damaged Goods, da bi razmislil o njihovi praksi. Poleg očrta genealogij in sodelovanj knjiga nudi tudi obravnavo vprašanj ustvarjanja in izvajanja, improvizacije in dramaturgije. Vsebuje eseje in vizualne prispevke, priročnik z vajami Stuartove in izbor dokumentov ter tekstov predstav. Na predstavitvi knjige bodo Jeroen Peeters ter Janez Janša in Leja Jurišič, nastopajoča v predstavah Stuartove, razpravljali o delu z Meg Stuart s poudarkom na dramaturgiji in jeziku ustvarjanja.

Jeroen Peeters (ed.), Are we here yet? Damaged Goods / Meg Stuart, Dijon: Les presses du réel, 2010 (www.damagedgoods.be/ / www.lespressesdureel.com)

16:00 Dramaturški simpozij: Jeroen Peeters: Heterogene dramaturgije

Veliko umetnikov, ki danes deluje na področju plesa, je zamenjalo vlogo dramaturga za 'dramaturško', pri čemer proizvodnja pomena smatrajo za skupno odgovornost vseh sodelujočih. Nadalje, 'dramaturško' preveva vse vidike procesa umetniškega ustvarjanja in se veže na materiale in medije, telesa in prostor. Kako razviti metodo, ki je edinstvena za prihodnje delo, namesto da uporabimo že pridobljeno znanje? Ima lahko ustvarjalni proces veljavo sam po sebi? Lahko dramaturško obravnavamo kot tuje, heterogeno ali netransparentno območje? Kako ustvariti skupna tla, kjer imajo prostor eksperimentiranje in raziskovanje, želja in dvom? Kako odpreti dramaturško kot družbeni prostor za delo in refleksijo, sodelovanje in odločitev – prej kot za pregovarjanje in konsenz?

Jeroen Peeters je esejist, dramaturg, performer in kurator iz Bruslja. Svoje prispevke s področja plesa, performansa in teorije umetnosti objavlja v različnih specializiranih medijih, kot so Contact Quarterly, corpus, Dance Theatre Journal in Etcetera. Napisal je tudi nekaj knjig, vključno z Bodies as filters (2004) in Shadow Bodies (2006). Od leta 2002 soureja Sarmo, diskurzivni laboratorij za plesno kritiko, raziskovanje, dramaturgijo in ustvarjanje (www.sarma.be). Kot dramaturg, umetniški sodelavec in/ali performer je Peeters prispeval k projektom skupine Paul Deschanel Movement Research Group, Sabine Holzer, Anne Juren, Thomasa Lehmena, Vere Mantero, Martina Nachbara, Meg Stuart, Superamas idr. S Katrin Deufert, Thomasom Plischkejem in Marcusom Steinwegom je leta 2009 ustvaril Anarchiv #1: I am not a